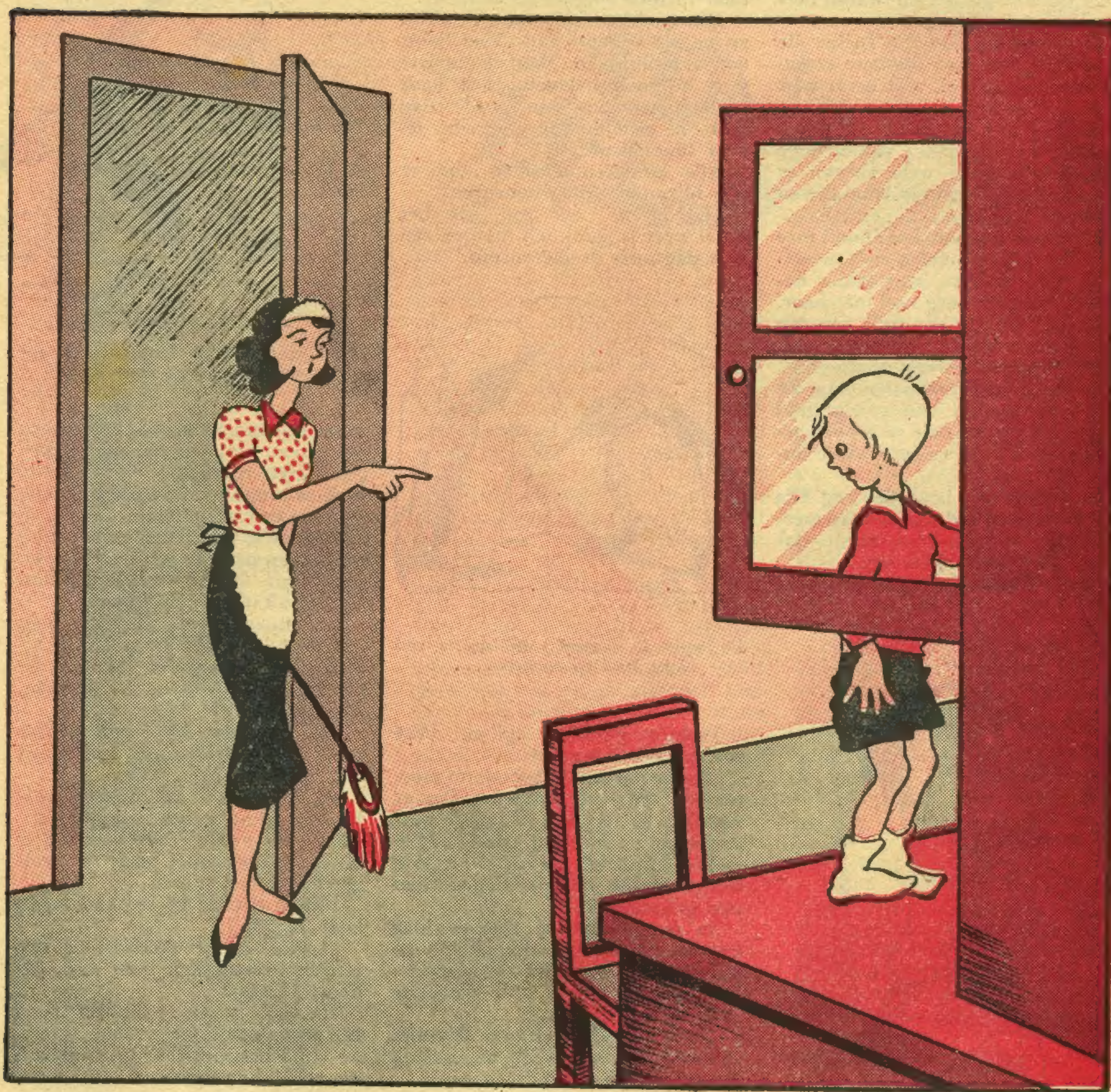
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 22 APRIL 1937

BETRAPT!

De vliegtocht van Ineke met Koning Pinguïn

INEKE woonde met haar ouders in een achterbuurt van een grote stad.

De meeste straatjes uit die buurt hadden nog nooit de zon gezien en waren heel somber en vochtig.

Geen wonder dus, dat Ineke, die te midden van deze donkere steegjes was opgegroeid, niet beter wist of de hele wereld zag er zo uit. Van de hemel zag ze maar een klein stukje tussen de daken van de hoge huizen. Bij mooi weer scheen er maar een enkele zonnestraal boven tegen de muren.

Haar moeder nam haar nooit mee naar de parken, omdat ze 't meestal te druk had en haar vader bemoeide zich niet erg veel met haar.

Totdat de dag aanbrak, waarop ook Ineke eens wat verder kwam dan 't buurtje, waar ze woonde. Dat was haar eerste schooldag. Ze had er zich veel van voorgesteld door de verhalen, die ze erover gehoord had van andere vriendinnetjes.

Moeder bracht haar niet weg. Die had weer geen tijd. Ineke werd meegenomen door een buurmeisje, dat al in de hoogste klas zat.

Ineke keek haar ogen uit. Wat een groot gebouw en wat een grote speelplaats! In de klassen stonden op de vensterbanken vrolijke bloemen en planten. Dat was heerlijk!

Ineke werd meegenomen door een buurmeisje, dat al in de hoogste klas zat.

Ineke was spoedig ingeleefd in haar nieuwe omgeving.

Hier vond ze nu, waar ze altijd zo naar verlangd had. Veel licht, zon en vrolijkheid. Maar 't mooiste ging ze toch beleven, toen haar onderwijzeres op een goede dag met 'n geheimzinnig gezicht de klas binnenkwam!

Alle kinderen voelden, dat er iets bijzonders ging gebeuren.

„Kinderen," zei ze, „als het mooi weer is, gaan wij morgen een hele dag naar de dierentuin."

Ze liepen zo eigenwijs de trapjes van hun huis op en neer....

Ineke's gezichtje glom. Wat zou dat heerlijk zijn!

„Jullie moeten je boterham meenemen, van mij krijgen jullie er wat bij te drinken," zei de juffrouw nog. „Jullie zult dan meteen de pinguïns zien, die laatst met een vliegmachine uit de Poolstreken zijn gekomen."

In een ommezien was de klas veranderd in een bijenkorf, zo gonsden en zoemden de stemmetjes door elkaar over de komende pret van morgen.

Thuis vertelde Ineke dadelijk 't heerlijke nieuws. Zij mocht ook haar brood meenemen.

En blijgemoed ging Ineke de volgende morgen onder een stralende zon naar de dierentuin. Ze zagen er papegaaien, apen, leeuwen en tijgers, slangen en allerlei vogels. Het aardigste vond Ineke toch de pinguïns, waar de juffrouw zo mooi van verteld had. Ze liepen zo eigenwijs de trapjes van hun huis op en neer, bogen hun koppen eens voor elkaar en bleven dan weer strak in de lucht kijken.

Ineke keek om en knikte tegen een pinguïn, die naast haar stond.

De onderwijzeres vertelde nog, dat in 't land van de pinguïns alleen maar sneeuw en ijs was. Er groeiden geen bomen en planten. Alles zag er wit.

„Wat zal dat mooi zijn, al dat wit," dacht Ineke. „Ik zou daar ook wel eens heen willen."

Zij bleef, als in dromen verzonken, staan kijken naar de pinguïns en merkte niet, dat alle kinderen doorliepen naar een volgend hok met dieren.

Ineens hoorde zij iemand tegen haar zeggen:

„Ineke, ga je straks mee een vliegtochtje maken naar mijn geboorteplaats?"

Ineke keek om en knikte tegen een pinguïn, die naast haar stond. Ze vond het niet eens vreemd, dat de vogel kon spreken.

„Als het donker is geworden, worden wij gehaald om een bezoekje te brengen bij mijn volk in

het verre Zuiden, zij treuren erom, dat ik weg ben. Ik ben een koning pinguïn, weet je, kijk maar naar de prachtig gekleurde veren langs mijn borst. Zijn ze niet mooi oranje-rood?"

„Ja, u ziet er prachtig uit," zei Ineke.

„Ga maar mee naar 't bordes van ons huis, daar kun je 't gemakkelijkst in de vliegmachine komen. Prins pinguïn zal ons komen halen en ook weer terugbrengen."

Ineke stapte met de pinguïn de trapjes op naar boven. Die kleine treetjes gaven haar geen moeite, maar de pinguïn liep heel langzaam omhoog. Zijn rug zag er uit als van een oud mannetje.

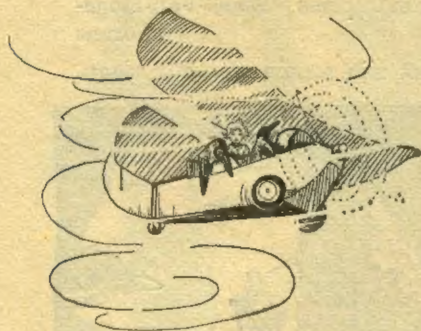
Plotseling hoorde Ineke geronk, en ja, daar kwam een vliegmachine, net groot genoeg om hen tweeën te bergen, omlaag.

Prins pinguïn stapte uit en hielp Ineke en koning pinguïn er in. En daar ging 't omhoog. De dierentuin zagen ze verdwijnen in de nevels en verder ging 't over stad en land. Alles leek zo klein onder haar.

Toen kwamen ze boven de zee. Verder ging het naar 't Zuiden. Ze naderden de Poolzee en 't werd al maar kouder.

Eindelijk wees koning pinguïn haar de eerste ijsschotsen. Hij klapperde met zijn vleugels van plezier. Daarna kwamen de ijsbergen en boven een groot sneeuwveld daalde prins pinguïn. Wat zag alles helder wit! Ineke wist niet, dat de wereld zo mooi kon zijn. Bij haar in 't steegje was 't altijd zo donker.

Toen ze met 't vliegtuig in de sneeuw stonden waren ze in een ogenblik omringd door tientallen pinguïns, die hun koning kwamen begroeten. Ze klapten alle blij

Eindelijk wees koning pinguïn haar de eerste ijsschotsen.

Koning pinguïn nam Ineke mee naar boven en begon zijn volk te vertellen....

met hun vleugels en gaven een schreeuw van vreugde. De koning pinguïn boog naar alle kanten met zijn kop en stelde meteen Ineke aan hen voor. Hij vertelde, dat zij graag iets van hun grote sneeuwland wilde zien.

Toen maakte Ineke met dit grote gezelschap een wandeling langs en over ijsschotsen en de sneeuwvelden. Overal zag ze groepjes pinguïns. Deze waren niet zo mooi van kleur als hun koning. Ze waren grijs-wit en zwart.

Hier zag ze een klein troepje zich spiegelen in een ijswand en hun veren rechtstrijken met hun snavels. Daar waren ze bezig vis te verzamelen voor het maal. Ineke kreeg ook een vis. Ze wist niet, wat ze er mee doen moest, want rauwe vis had ze nooit gegeten. Toen bood ze koning pinguïn de lekkernij aan, die het lekkere hapje gauw opslikte. Na zo'n lange reis door de lucht had hij honger gekregen. Bovendien had hij in lange tijd niet zo'n heerlijke vis uit de Poolzee geproefd. Ze waren veel lekkerder, dan die hij in de dierentuin kreeg.

Bij een hoge ijsschots aangekomen, bleef het grote gezelschap staan.

Koning pinguïn nam Ineke mee naar boven en begon zijn volk te vertellen over zijn leven in de dierentuin, over het grote huis dat hij daar deelde met andere pinguïns uit een ander werelddeel. Alle luisterden ingespannen toe.

Toen hij vertelde, dat hij nu weer vlug terug moest, omdat de nacht al haast voorbij was, begonnen alle vogels te schreeuwen. Ze vroegen hem te blijven. Maar koning pinguïn schudde van nee, nam Ineke mee en stapte vlug in 't vliegtuig, dat alweer klaar stond. Alle pinguïns schreeuwden en klapperden met hun vleugels tot afscheid. Omhoog ging 't weer. De koning keek droevig omlaag. Ineke troostte hem en beloofde hem dikwijls op te komen zoeken als hij weer in 't huis in de dierentuin woonde.

Verder ging 't, over zeeën, landen en steden. Met een schok kwam 't vliegtuigje op 't bordes van 't pinguïnhuis terecht.

Op hetzelfde ogenblik voelde Ineke een hand op haar schouder. Ze keek op in 't gezicht van haar onderwijzeres, die haar gemist had bij 't groepje.

„Kom, Ineke, doorlopen. Waar bleef je zo lang!"

Ineke vertelde, dat ze zo'n mooie reis had gemaakt met koning pinguïn. Ze wilde ook wel in dat mooie sneeuwland wonen, zei ze.

„Blijf jij maar bij je moeder in het steegje, hoor kind, daar is 't wel wat warmer dan in een koud sneeuwland."

Thuis vertelde Ineke, dat ze nog nooit zo'n heerlijke dag had gehad.

MIES DEINUM

TED OP AVONTUUR

HET GEHEIMZINNIGE ZANDKASTEEL

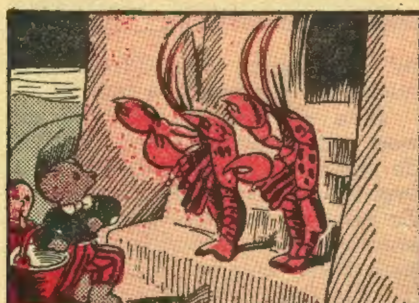
„Puk," zei Ted, „willen we samen
Even naar de zandburcht gaan?"
„Ja," zei Puk, „wat heb j'aan slapen?
Kom, we sluipen hier vandaan."

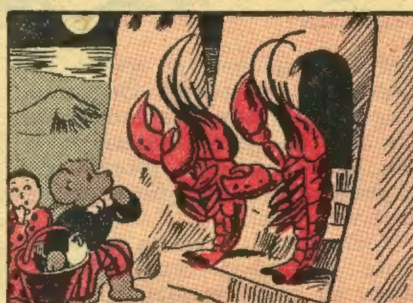
Zachtjes slopen z'uit de kamer
Waar kleine zus te slapen lag;
Klommen door het raam naar buiten
't Was haast zo klaar als overdag.

Vlug naar 't strand nu, langs de trappen,
Kijk, daarginds stond 't zandpaleis
Ted wou 't van nabij bekijken,
Puk zei: „'k Doe het tot géén prijs!"

Bij de trap van 't slot gekomen,
Bleven ze beteuterd staan.
Dreigend daalden er twee kreeften
Van die trap, recht op hen aan.

Ted wist niet wat te beginnen,
Puk trok zachtjes aan zijn mouw.
„Dievenvolk," krijsten de kreeften,
„Rechtsomkeert en nog wel gauw!"

Plots klonk ook rumoer van binnen.
In het licht der volle maan,
Stond prins Blaas-Van-Hoge-Torens
Met zijn armen woest te slaan.

„Kreeftenvolk, wat is er gaande?"
Riep hij dreigend, „wordt m'n burcht
Door de vijand soms bestormd?
Jaag die vijand op de vlucht!"

't Kreeftenpaar sloeg met z'n scharen,
Puk was nu ontzettend bang.
„Lopen, Puk," riep Ted geschrokken,
„Veilig zijn wij in de gang!"

Eenmaal in de rots gekomen
Zuchtte Puk: „'t Scheelde niet veel!"
Ted zei niets, maar keek wantrouwend
Naar dat vreemde zandkasteel!

HET KLEDINGMAGAZIJN

(ZIE DE BESCHRIJVING OP BLADZIJDE 7)

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

De lege draagstoel

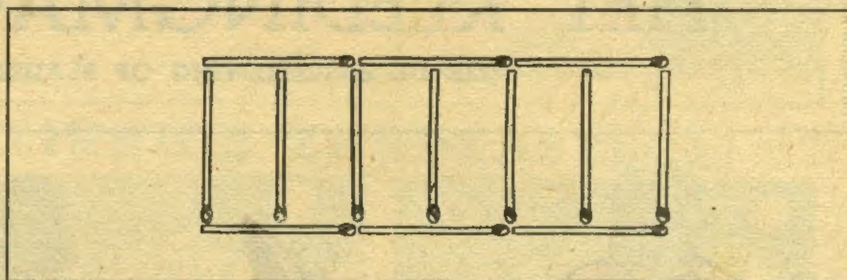
EEN deftige meneer ging op reis en liet zich door zijn bedienden in een mooie draagstoel door 't schitterende landschap voeren. Toen het zonnetje hoe langer hoe sterker ging schijnen, kreeg hij het te warm en in die draagstoel kon hij ook niet voldoende van 't landschap genieten. Hij stapte dus uit en liet zijn bedienden alleen verder gaan. Kunnen jullie vinden waar die meneer op 't ogenblik verstopt zit?

Welke letter is het?

DE onderstaande tien woordjes kunnen een nieuwe betekenis krijgen door toevoeging van één letter. Het komt er dus op aan de juiste letter te vinden en haar op de juiste plaats te zetten. De nieuwe betekenis voor het woord staat er achter. Zo is de gevraagde letter voor het eerste woord een K, die, geplaatst voor „apen", het woord: „kapen" geeft, wat beantwoordt aan: wegnemen. Hier volgen de 10 woorden.

1. Apen..... wegnemen.
2. Deken... over heen leggen.
3. Room.... godvruchtig.
4. Boer...... smeersel.
5. Neus..... onttroonde vorst.
6. Kant..... brengt ons 't nieuws.
7. Boek..... kledingstuk.
8. Mak...... vreemde munt.
9. Tak....... werkwoord.
10. Ven....... gelijk.

Lucifers-kunstje

EEN Indianen-hoofdman had zes vijanden gevangen en wilde ze natuurlijk achter slot en grendel zetten. Hij stopte ze in een gevangenis die hij had opgebouwd zoals de 13 lucifers laten zien. Een van de gevangenen verbrak een van de schotten, zodat er maar 12 meer overbleven om de zes gevangenen ieder in een apart hokje te zetten. De hoofdman wachtte er zich wel voor twee gevangenen in één hok te sluiten, maar wist met de 12 schotten toch 6 aparte nieuwe hokken te bouwen. Hoe deed hij dat?

Een handig kunstje

HIER heb je 'n heel aardig kunstje, dat echter wat oefening en behendigheid vereist. Je neemt een strookje papier van 30 cm. lengte en 2 tot 3 cm. breedte. Dan vraag je aan moeder een geldstukje en je gaat te werk als volgt. Je legt het ene uiteinde van 't strookje op de rand van 't glas, zoals figuur 1 aanduidt. Dan leg je 't geldstukje op de rand van 't glas en op 't papier, zoals figuur 2 laat zien. En nu komt 't gewichtigste: je geeft met de rand van de hand een korte tik op 't papier. De strook moet vallen, maar 't geldstuk moet blijven liggen op de rand van 't glas.

Met een beetje oefening zal 't vast wel lukken.

Raadselrijmpje

Mijn eerste is een sieraad voor 't oog,
Des winters nat, des zomers droog;

Mijn tweede een lidwoord zonder meer,
Want je gebruikt het keer op keer;

Mijn derde is kort, maar soms ook lang,
Wordt soms gebruikt in plaats van: rang;

't Geheel is in het bollenoord
Herhaaldelijk 't gebezigd woord.

Oplossingen vorig nummer

EEN KLEINE DOOLHOF

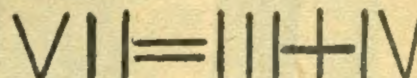
KAN DAT EN HOE?

De stippellijntjes geven aan welke lucifertjes zijn weggenomen. Ja, als je 't zò doet! Natuurlijk, wat dachten jullie?

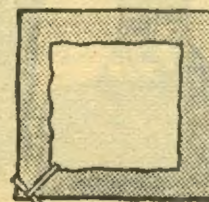

WIE KAN DIT HET VLUGST?

Heel gemakkelijk, niet? Het was voldoende om het dwarsbalkje van het eerste kruisje weg te nemen en aan de andere kant te plaatsen.

EEN PLANKENMYSTERIE

HET KLEDINGMAGAZIJN

BIJ DE PLAAT OP BLADZIJDE 5

HIER hebben jullie weer eens een heel nieuwe soort plaat. Zoals jullie zien stelt deze plaat een viertal verschillende personen voor, twee dames en twee heren. Het zijn vier leuke figuren uit een Jan Klaassen-spel, maar de ontwerper heeft nog geen tijd gehad om ze kant en klaar af te leveren. Hij wil dat liever aan jullie vaardigheid en handigheid overlaten en dat is jullie dan ook wel toevertrouwd.

Naast de vier figuren zien jullie een aantal kledingstukken: hoeden en jurken, petten en costuums. Het gaat er hier dus om die vier poppen op de juiste manier aan te kleden. Het is helemaal niet moeilijk. Voordat je de figuren uitknipt, plak je ze het best op een beetje stevig karton, de stippellijntjes aan de onderzijde geven precies aan waar je het karton kunt ombuigen om de pop te laten staan. Als jullie een beetje keurig werken, kun je beslist aardige figuurtjes van die poppen maken en vooral als jullie ze na afwerking ook nog een leuk kleurtje geven met kleurpotlood of een tikje waterverf.

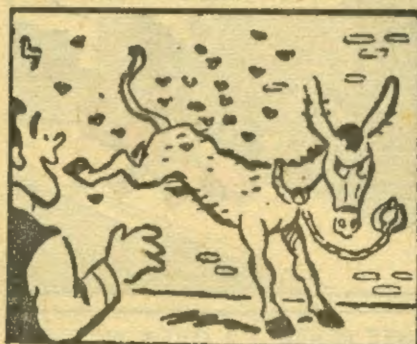
We moeten nog even de aandacht vestigen op het volgende. Sommige jongens en meisjes sturen het resultaat van hun handwerk in als ze het af hebben. Dit is echter niet nodig, omdat aan die platen geen prijsvraag of iets dergelijks is verbonden. We geven ze uitsluitend om jullie aardig bezig te houden des avonds en tevens langzamerhand allerlei prettige knutselwerkjes te leren maken. Als je er zelf geen behoefte aan hebt kun je van zo'n plaat altijd een aardige verrassing maken voor je kleinere broertjes en zusjes aan wie je op die manier een cadeautje kunt geven dat je weinig of niets kost; het zal je vast en zeker belonen met een blijde glimlach en een dankbare blik. Dus flink geknutseld. Je moet maar eens een stevige map vragen aan vader of moeder waarin je de afgewerkte platen dan zorgvuldig bewaart. Je kunt nooit weten of ze later niet eens aardig van pas komen, niet ?

DE MATTENKLOPPER

1.

Toen Jan, de huisknecht, bevel kreeg de matten te gaan kloppen, keek hij aardig op zijn neus, want dat werkje beviel hem maar matig.

2.

Buiten gekomen zag hij, dat de vliegen de arme I-Ha erg plaagden en het dier deelde geweldige trappen uit met z'n achterpoten.

3.

Juist, dacht Jan, dat is precies de mattenklopper die ik nodig heb. Het zou jammer zijn als de ezel zo nutteloos zijn krachten verspilde.

4.

En Jan hing netjes de matten achter de ezel op en I-Ha ging door met trappen uitdelen en Jan was in zijn nopjes, dat hij zo'n kosteloze mattenklopper had gevonden.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN MISLUKTE POGING.

